

ГЕНЕЗА ЈЕДНОГ ПОЕТСКОГ ДЕЛА

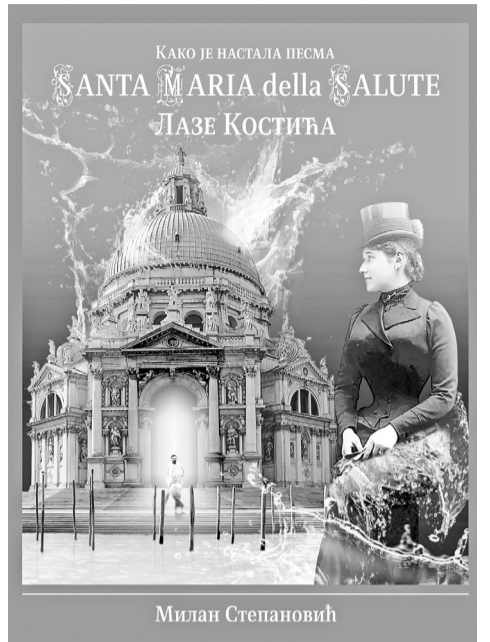
Прошле године, у издању Градске библиотеке „Карло Бијелички“ и УГ „Норма“, а уз подршку Града Сомбора, објављена је монографија сомборског публицисте Милана Степановића „Како је настала песма Santa Maria della Salute Лазе Костића“, која је недавно представљена на успелој и лепој промоцији у оквиру манифеста-

ција приређених поводом овогодишњег обележавања Дана града (том приликом издавачи су сваком посетиоцу даровали по примерак монографије). Рецензент књиге био је Сомборац др **Предраг Чичовачки**, угледни професор филозофије на колеџу Holy Cross, у Вустеру (Масачусетс, САД) и писац више дела која се баве филозофско-књижевним темама,

објављених на енглеском и српском језику. У својој рецензији ове монографије, која је, како наводи њен аутор, писана историјски документовано и објективно, ми често површних мистификација и сентиментализма, и која, осим осталог, плени и изузетном естетиком сомборског дизајнера **Милана Јовановића Јофкета**, др Чичовачки пише: Нова књига Милана Степановића „Како је настала песма Santa Maria della Salute Лазе Костића“, најсажетије би могла да се окарактерише као песма о песми. Као што наслов књиге наговештава, овде смо по први пут у прилици да пратимо генезу једног поетског дела од огромног значаја за српску културу и историју. Ова књига је не само сведочанство настанка једне песме, него и сведочанство духовне климе једног времена и једног поднебља. Истакао бих

овде три од многих квалитета ове књиге. Први је већ наговештен у горњем пасусу: **пред нама је надахнута проза**. То откривају већ и наслови различитих поглавља или потпоглавља, као што су: „Промалење Прометеја“, „Зелен добош добује“, „Тад моја вила преда ме грану“, „Безњеница“, „Наслућивање“, „Настанак“, „Препознавање“, „Где свих времена разлике ћуте“... Други квалитет представља методички обрађена историјска грађа, која је уткана у књигу. Овде су обухваћени и систематски представљени подаци из проверених извора. Искуство Милана Степановића, као врсног публицисте – историчара, запажа се на готово свакој страници књиге. Трећи, а можда и најважнији квалитет, могао би да се означи као права мера у свему што је изложено. Такво обиље историјског материјала лако заведе аутора да

покаже све што може и све што зна, па се књига онда претвара у архивску грађу која више замаира него што су сушићује и поучава. Милан Степановић је у свом избору и излагању материјала погодио баш ону праву меру која садржај и формум спаја у једну органску целину. Речима које нам живо представљају песника и његову личну борбу са одоцелом и ненаданом љубави, Степановић нас је још једном обрадовао и даривао.

Милан Степановић

Читаоцу остаје да се преда и ужива у овој књизи која се чита лако и брзо, и која нас, неосетно, увлачи у свој свет, тако да се осећамо као да му и сами припадамо.

Д. Мирчета

Лазе Костић и Ленка Дунђерски

АУТОБИОГРАФСКА КЊИГА НАУЧНИКА МАРИНКА ОЛУЈИЋА

ОД БУКОВИЦЕ ДО СВЕМИРА

У Српској читаоци „Лазе Костић“, недавно је одржана промоција књиге проф. др Маринка Олујића „Мој пут у непознато – Од Буковице до свемира“. Он у књизи, на 312 страница приказује своје порекло и школовање, радну и научну каријеру која је трајала више од шестдесет година. Животни пут одвео га је из сељачке куће у родној Буковици до најудаљенијих крајева наше планете. Рођен је 1935. у Билишанима код Обровца, редовни је професор Загребачког свучилишта у пензији, научни саветник, геолог. Докторирао је на Хумболтовом универзитету у Берлину. Као стручњак и руководиоца ИНА пројекта обављао је геолошка истраживања у Индонезији, Јордану, Ираку, Курдистану. Јавност га највише познаје као једног од највећих европских стручњака за земљотресе и члана Европске свемирске агенције.

И. Раонић, М. Олујић, Т. Марјанац, Б. Аврамовић

Стручна предавања држао је на свим континентима изузев Аустралије. Посебну пажњу усмерио је на рад у геолошкој струци. У књизи су описана бројна геолошка истраживања на којима је радио и руководио а тичу се налазишта злата, нафте, угља, боксита, обојених метала, сеизмотектоника и потреси. Није заобишао ни своје политичке и друштвене активности у социјалистичком раздобљу, као ни догађања у преломним деvedестим годинама.

- Питале су ме многе ко-

леге из Загреба: „Зашто идеш у Србију, у Сомбор, да промовишеш своју књигу? Ред би био да то урадиш у својој родној Буковици“. Рекао сам да тамо нема Буковчана, да су они у Бачкој. И, зато идем тамо. Ова књига припада вама, Буковчанима! Када сам добио награду за животно дело у Обровцу, а пре тога сам добио награду за један реферат у Паризу о потресима, верујте да ми је била дража ова из Обровца, него она из Париза. **Корени су изузетно важни и они се не смеју занемарити. Чо-**

век у животу има два параметра у животу, која су непроменљива, а то је датум и место рођења. Знам да многи, који су рођени у Буковици, а возом у једном правцу, без возног реда дошли у Бачку, нису међу живима, али су њихови потомци ту међу нама. У разговору са њима осећам њихову носталгију за завичајем - рекао је Маринко Олујић, обраћајући се на промоцији у Сомбору.

Доктор Олујић у својој књизи описује истраживања на Борнеу у Индонезији, џунгле у брдима Бразила где је још увек присутан канибализам међу одређеним групацијама људи. Био је у гротлу активног вулкана. На истраживањима злата радио је са три стручњака из Бора и шест из Загреба. Придодати су им и стручњаци из Аустралије, Цакарте и Индонезије, али, према речима Олујића, они су више били контролори, а у научном смислу никакве користи нису имали од њих.

Радио је и на другим истраживањима а опасност су

им представљале амебе.

- Влажност ваздуха је носила 100 посто, дневне температуре преко 40 степени, ми радимо истраживања на реци, а не смемо да се окупамо јер смо знали да ту повремено наиђу амебе, које, ако продру у организам, смрт је стопостотна – призећа се Олујић свог боравка у џунглама Бразила.

Заједничку концесију на истраживању нафте у пустињама Јордана имале су ИНА из Загреба и Нафтас из Новог Сада а у том

вечере са бедуинима, фатаморгана...

Један од најјачих земљотреса, магнитуде 6,6 степени, ми радимо истраживања по Рихтеру, доктор Олујић је доживео у Јапану, у Токију, на 13 спрату једне зграде. Стручна предавања одржао је у Цакарти, Индонезији, Кини, Бразилу, САД, Русији, Финској, Немачкој, Француској, Аустрији, Грчкој, Белгији, Пољској, Чешкој, Португалији, Литви, Бугарској, Кипру, Великој Британији, Мађарској...

Певачка група „Момци из Буковице“

поглављу осим стручног дела описани су сусрети и

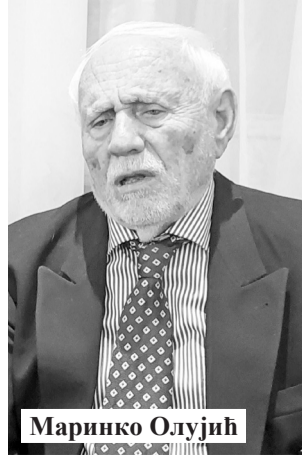
Велико интересовање за књигу

- На том мом путу десила се и корона и потреси у Загребу и Банији. И тај део сам обрадио у књизи, јер и то је било на том мом путу – закључује проф. др Маринко Олујић.

На сомборској промоцији књиге Маринка Олујића, **Мићо Јурјевић** је представио фотографије Буковице и околине, о књизи су осим аутора говорили **Илија Раонић** и **Тихомир Марјанац**, а наступила је и Певачка група „Момци из Буковице“ из Новог Сада. Д. Мирчета

ЗЕМЉОТРЕС У ТУРСКОЈ И ТЕОРИЈЕ ЗАВЕРЕ

- Људи могу вештачки да изазову потресе на више начина, али, ово што се десило у Турској сигурно није изазвано намерно јер ово је толико јак потрес да су га морале унутрашње силе узроковати. Посетио сам Сирију, Јордан, Турску. Тамо су крупни раседи. У земљи има много кинетичке енергије. Када се она накупи до те мере, она пробија тврду земљину кору и пролази кроз раседе да би се ослободила. Тада настају потреси. Енергија се још увек ослобађа и зато се још увек јављају потреси мање магнитуде – каже др Олујић, писац прве књиге у Европи који је писао о земљотресима. У тој књизи је, 2015. презентована карта трусних подручја.

Маринко Олујић